

תת"ע 5262/07/14 - אברהם קירשנבום נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5262-07-14 מדינת ישראל נ' קירשנבום
תיק חיצוני: 61111064301

מספר בקשה: 1

בפני	כב' השופט נאיל מהנא
מבקש	אברהם קירשנבום
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. למבקש נמסרה הודעת תשלום קנס בגין עבירה של אי ציות לתמרור בכך שעצר את רכבו לאורך קטע של אבני שפה הצבועות אדום צהוב, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. המבקש ביקש להישפט על העבירה הנ"ל והתיק נקבע בפניי לדיון. המבקש לא התייצב לדיון ועל כן הוא נשפט בהעדרו ולפנים משורת הדין, הטלתי עליו באופן חריג את הקנס המקורי.
3. עתה מונחת בפניי בקשה לביטול פסק הדין שכן לטענת המבקש הוא לא התייצב לדיון מאחר שלא קיבל לידיו זימון כדין. לטענת המבקש, נודע לו אודות הדיון שהתקיים בענייניו רק לאחר שקיבל לידיו את גזר הדין.

דין

4. לאחר שעיינתי בבקשה החלטתי כי דין הבקשה להידחות, ויוסבר:
סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע, כדלקמן:
"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין;"
5. מעיון בתיק בית המשפט עולה כי קיים אישור בדבר משלוח ההזמנה לדין לכתובתו הידועה של המבקש. דבר הדואר הרשום RR001337925H4 חזר בציון ל"לא נדרש". בהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 רואים את ההזמנה כאילו נמסרה כדן גם בלא חתימה על אישור מסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום. לכלל זה קיים חריג, אם הוכיח המבקש שלא קיבל את ההזמנה לדין מסיבה שאינה תלויה בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה.

עמוד 1

6. לא מצאתי בבקשה נימוקים לסטות מכלל זה, המבקש לא ציין כי קיימת סיבה שאינה תלויה בו בגינה נמנע ממנו לקבל את דבר הדואר. לפיכך, משלא נסתרה החזקה הקבועה בתקנה 44א ולא ניתן הסבר מדוע ההזמנה שנשלחה למבקש חזרה בציון "לא נדרש", יש לראות באי התייצבותו של המבקש לדיון משום זלזול חמור בבית המשפט (ע"פ (ירושלים) 4506/09 **שובל נ' מדינת ישראל**, פסה"ד אושר בבית המשפט העליון: רע"פ 5429/09 **שובל נ' מדינת ישראל**).
7. אדגיש, המבקש לא ציין בבקשתו כל טענת הגנה לגופו של עניין פרט לכך שלטענתו הקנס לא היה ראוי. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בהשאת גזר הדין על כנו. לא זו אף זו, הקנס שהוטל על המבקש הינו בגובה הקנס המקורי המופחת, אשר נקבע בצידה על עבירת ברירת המשפט.
8. בשולי הדברים אציין כי הבקשה הוגשה ללא תצהיר לתמיכה בעובדות העולות ממנה ומטעם זה בלבד היה מקום לדחות את הבקשה. (רע"פ 4549/02 **איטליא נ' מדינת ישראל**).
9. **בנסיבות אלה, אני דוחה את הבקשה.**

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ה, 30 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.